

«Οἱ ἄνδρες ἔσπευσαν εἰς ἀναζήτησιν τῶν ζώων.

«Ε! Μοχίνε, Μοχίνε! ποῦ εἶσαι λοιπόν; Κατηραμένα τὰ αὐτιά σου, τὰ ὅποια, ἂν καὶ τόσῳ μακρὰ, δὲν σοῦ χρησιμεύουν εἰς τίποτε. Μοχίνε...

— Τίποτε.

— Θεέ μου, εἶπον αἱ γυναῖκες, πῶς θὰ κάμωμεν τώρα. Πῶς ἡ Παστόρα θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ χωρίον της.

«Ὅλοι οἱ ἄνδρες, οἵτινες εἶχον ἔλθῃ εἰς τὴν ἐορτήν, ἔφερον μεθ' αὐτῶν τὰς γυναῖκας, τὰς μητέρας ἢ τὰς ἀδελφάς των.

«Σενόροι, εἶπε νεανίας τις, εὖρον ἐγὼ ἕνα τρόπον νὰ οἰκονομηθῇ τὸ πρᾶγμα. Ὁ Διέγος Καλλάδος! εἶνε ἐδῶ καὶ αὐτὸς ἦλθε μόνος του.

— Διέγο, Διέγο, ἐκραύγασαν οἱ νέοι τρέχοντες πρὸς αὐτόν, ὁ ὄνος τοῦ κύρ Βλάσση ἔφυγε χωρὶς νὰ περιμείνῃ τὴν Παστόραν. Τὸ ἄνθος λοιπὸν τῆς Σιέρρας ἀπὸ τὸ ἱππικὸν κατέβη τώρα εἰς τὸ πεζικόν. Πρέπει λοιπὸν νὰ τὴν πάρῃς σὺ εἰς τὸν ὄνον σου.

«Ὁ Διέγος ἐταράχθη καὶ ἠρρυθρίασε.

«Τέλος ἀπεκρίθη δισταζών:

— Ὁ ἵππος μου εἶνε εἰς τὴν διάθεσίν της.

«Μετ' ὀλίγον ἡ Παστόρα ἐπήδησεν ἐλαφρὰ καὶ εὐθυμος εἰς τὴν ράχιν τοῦ ζώου. Μετ' αὐτὴν ἀνῆλθε καὶ ὁ μελαγχολικὸς νέος καὶ ἡ χωρὶς ἐλευθέρως διεπέρασε τὸν βραχίονά της περὶ τὸ στήθος τοῦ νέου καὶ ἐστηρίχθη ἐπ' αὐτοῦ.

«Ἐξεκίνησαν τέλος καὶ μετ' ὀλίγον ὁ ταχὺς ἵππος τοῦ Διέγου εὐρέθη εἰς μεγάλην ἀπόστασιν πρὸ τῶν ἄλλων.

«Ὁ Διέγος Μένας, ὅστις εἰς τὸ χωρίον ἦτο γνωστὸς ὑπὸ τὸ ἐπώνυμον Διέγος ὁ Καλλάδος, ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν εἰκοσι ἑξ ἐτῶν, ὑπὸ τὴν ἀπαίσιαν ἐντύπωσιν τῆς φρικώδους σκηνῆς, ἣτις ἐφαίνετο ὅτι παρέλυσε ὅλα τοῦ τὰ αἰσθήματα καὶ ἀφῆκε μόνον τὴν θλίψιν καὶ τὴν φρίκην.

«Μόλις συνήντησε τὴν ὥραιάν ἐκείνην νεάνιδα, τόσῳ ὥραιάν καὶ γλυκεῖαν, τῇ ἐφάνη ὅτι ὥραια ἡμέρα ἀνοίξεως διεγέλασε εἰς τὸν διαρκῆ χαιμῶνα τῆς ζωῆς του.

«Οἱ δύο νέοι διέμειναν σιωπηλοί.

«Τέλος ὁ Διέγος πρῶτος εἶπε:

— Θὰ μένετε πολὺ ἀκόμη ἐδῶ;

— Ἐνα μῆνα.

— Πολὺ ὀλίγον.

— Θὰ φανῇ πολὺ εἰς τὸν πατέρα μου.

— Ὑπάρχουν ἄρα γε καὶ ἄλλοι, οἵτινες περιμένουν τὴν ἐπιστροφὴν σας;

— Δὲν πιστεύω.

— Δὲν ἀγαπᾶτε κἀνένα;

— Α! ὄχι.

— Δὲν ἔχουν λοιπὸν ὀφθαλμοὺς εἰς τὸ χωρίον σας.

— Καὶ ἂν ἐγὼ δὲν ἔχω ὧτα ν' ἀκούω;

— Τότε θὰ εἰσθε πολὺ δύσκολος.

— Ναὶ καὶ ὄχι.

— Αὐτὸ δὲν εἶνε ἀπάντησις ἢ μᾶλλον εἶνε δύο ἀπάντησεις ἀντίθετοι.

1 Ὁ σιωπηλός, ὁ μελαγχολικός.

— Αὐτὸ σὰς ἐνδιαφέρει;

— Ἴσως.

— Αὐτὴν τὴν φορὰν οὔτε μίαν ἀπάντησιν δὲν μοῦ δίδετε.

— Βιάζεσθε λοιπὸν πολὺ νὰ εἰπῇτε ὄχι;

— Καὶ σεῖς τόσο πολὺ διὰ νὰ ἐπιτύχητε ἔν ναί;

— Τέλος οὔτε μίαν ἐλπίδα δὲν δίδετε;

— Δὲν σὰς τὴν ἀφαιρῶ.

— Μὲ γνωρίζετε;

— Ναί, σεῖς;

— Ναί, μοὶ εἶπε περὶ ὑμῶν ἡ καρδιά μου. Θέλετε νὰ εἰσθε τὸ ἄστρον μου.

— Δὲν θέλω τίποτε, οὔτε νὰ εἶμαι οὔτε νὰ μὴ εἶμαι.

— Θέλω τὴν συγκατάθεσίν σας.

— Ἡ συγκατάθεσις δὲν ζητεῖται, ἐπιτυγχάνεται.

— Πῶς;

— Αὐτὸ δὲν λέγεται, μαντεύεται.

«Ἐφθασαν.

— Ὑπάρχει, εἶπεν ὁ Διέγος συγκεκνημένος, εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ θεοῦ σας ἔν παραθύρον πρὸς τὴν ὀπισθεν μικρὰν ὁδόν. Θὰ τὸ ἀνοίξετε;

— Θὰ ἰδῶμεν.

— Νὰ ἐλπίζω;

— Ἰδέτε λοιπὸν, ἀκόμη δὲν εἶνε εὐχαριστημένος, εἶπεν ἡ Παστόρα ἀφιππεύουσα. Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ ἵππος σας τρέχει ἀρκετὰ.

— Ναὶ πολὺ, δυστυχῶς.

«Ἡ Παστόρα τὸν ἐχαίρετισε τείνουσα αὐτῇ τὴν χεῖρα καὶ εἰσῆλθε τρέχουσα εἰς τὴν οἰκίαν της.

«Ὁ Διέγος ἀπεμακρύνθη φέρων τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ καρδίᾳ.

«Μετὰ τινα χρόνον ὁ γέρων Ἀνταμούχος ἦλθε νὰ παραλάβῃ τὴν Παστόραν. Ἐρωτῶν τὰς νεάνιδας τοῦ χωρίου, ἐπληροφόρηθη τὰ τοῦ ἔρωτος τῆς βαπτιστικῆς του.

— Ἐτσι λοιπὸν, Παστορίλλα, τῇ εἶπε θωπευτικῶς, φαίνεται ὅτι ἐτρέλλανες τὸν Διέγον τὸν μελαγχολικόν. Καὶ τὴν νύκτα εἰς τὸ παράθυρον...

«Ἡ Παστόρα ἔκαμε χάριεν κίνημα ἀνυπομονησίας καὶ ἀπεκρίθη:

«Εἰσθε ἄρα γε ὁ μάγος Μερλίνος ἢ μήπως ἔχετε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς γαλῆς καὶ βλέπετε τὰ παράθυρα, τὰ ὅποια ἀνοίγονται εἰς τὸ σκότος;

— Καὶ σὺ λοιπὸν νομίζεις ὅτι κρατεῖς τὴν ράβδον τοῦ Μερλίνου, ἡ ὁποία καθιστᾷ τοὺς ἀνθρώπους ἀφανεῖς; Ἀλλὰ πάντοτε ἦσο μυστηριώδης, ὡς μικρὸν κουτίον κλειδωμένον. «Ε! λοιπὸν τί εὐρίσκεις ἄξιον θαυμασμοῦ ἂν ὁ Διέγος ὁ σιωπηλὸς ἀγαπᾷ τὴν Παστόραν, τὸ ἄνθος τῆς Σιέρρας, τὴν τόσῳ ὥραιαν.

— Ὁραίαν! μὲ εἰρωνεύεσθε.

— Δὲν εἶσαι λοιπὸν ὥραια.

— Ὅχι βέβαια.

— Λοιπὸν πῶς σ' ἀγαπᾷ ὁ Διέγος;

— Ἡ καλωσύνη του.

— Παιδί μου, ἐγὼ ἔκαμα πλέον τὰς σκέψεις μου. Ὁ Διέγος εἶνε λαμπρὸς νέος, τίποτε δὲν ἔχει κακόν. Δύνασκει νὰ τοῦ

εἴπῃς ὅτι θὰ ζητήσω τὸν πατέρα του νὰ συνεννοηθῶμεν.

— Αὐτὸ δὲν θὰ γείνη, ἀπεκρίθη ἡ Παστόρα.

— Καὶ διατί, παρακαλῶ; ἠρώτησεν ὁ γέρω Ἀνταμούχος. Εἰς τὴν Ἰσπανίαν, μετὰ τοῦ λαοῦ μάλιστα, εἶνε πολὺ ἀπλοῦν καὶ φυσικὸν πρᾶγμα εἰς νέος ν' ἀγαπᾷ μίαν νέαν μὲ τὴν πρόθεσιν πάντοτε νὰ τὴν νυμφευθῇ.

— Γνωρίζεις ὅτι ὁ πατήρ του ἐδόλοφονήθη.

— Ναί, ἀλλὰ τί σχέσις ὑπάρχει μετὰ τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ γάμου τοῦ υἱοῦ.

— Ὁρκίσθη νὰ μὴ νυμφευθῇ, νὰ μὴ γείνη εὐτυχής, ἂν δὲν ἐκπληρώσῃ τὸ καθήκον του, ἂν δηλαδὴ, δὲν παραδώσῃ εἰς τὴν δικαιοσύνην τὸν φονέα τοῦ πατρὸς του. Εἶνε τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ὠρκίσθη νὰ μὴ νυμφευθῇ ποτέ.

— Μετὰ εἰκοσιν ἔτη πῶς εἶνε δυνατόν ν' ἀνακαλύψῃ τὸν ἀνθρωπὸν ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον κἀνεὶς δὲν γνωρίζει. Ὁ ἀθλιὸς αὐτός θ' ἀπέθανε ἢ θὰ εἶνε εἰς τὴν εἰρκτὴν, καὶ ἔπειτα θὰ ἐνθυμεῖται τόσῳ τὸν ἀνθρωπὸν αὐτόν ὁ Διέγος, ὁ ὁποῖος τότε ἦτο μόλις ἐπτά ἐτῶν. Ἀ, Παστόρα, ὁ ἐραστής σου εἶνε σχεδὸν τρελλός.

— Τί τὰ θέλετε; ὁ Διέγος ποτὲ δὲν θ' ἀφήσῃ τὴν ιδέαν του! λέγει ὅτι ἡ ιδέα αὐτῇ τὸν κρατεῖ δεδεμένον καὶ ἀπελπίζεται μὲν, ἀλλὰ δὲν ὑποχωρεῖ.

— Θὰ ὑπάγωμεν λοιπὸν, ἐπανάλαβεν ὁ γέρων, νὰ παρακαλέσωμεν τὸν Δὸν Ζούστον, ἵσως ἐκεῖνος κατορθώσῃ νὰ μεταπεισῇ τὸν Διέγον.

— Γνωρίζομεν, εἶπεν ὁ γέρων ἀποπερατώσας τὴν διήγησίν του καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς ἐμέ, πόσον ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὸν νέον αὐτόν, καὶ πόσον ἐκεῖνος σὰς σέβεται. Ἐλπίζομεν λοιπὸν ὅτι χάρις εἰς ὑμᾶς θ' ἀφήσῃ τὴν ιδέαν αὐτὴν, ἡ ὁποία θὰ εἶνε ἡ ἰδική του καὶ τῆς κόρης μου ἡ καταστροφή. Νὰ τὸν νυμφεύσωμεν αὐτὸ θὰ εἶνε ὁ μόνος τρόπος ν' ἀπομακρύνῃ τὴν γελοίαν αὐτὴν σκέψιν. Ἀς εὖρωμεν ἕνα θεολόγον, ὁ ὁποῖος νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸ τᾶξιμον αὐτό, τὸ ὁποῖον ἔκαμε πρὸ εἰκοσι ἐτῶν.

«Καὶ λέγων ταῦτα ὁ καλὸς γέρων ἠσπάσθη τὴν κλαίουσαν βαπτιστικὴν του μετὰ τρυφερότητος.

«Ὑπεσχέθη νὰ πράξῃ ὅ,τι δυνηθῇ ὑπὲρ τῆς ὥραιας νεάνιδος, ἣτις τόσῳ ἐλάτρευε τὸν ἐπίμονον Διέγον».

[Ἐπεται τὸ τέλος]. Γ. Β. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΚΚΕΝΤΡΙΚΟΤΗΣ

Διήγημα κατὰ μετάφρασιν.

Α'

Ὁ σὶρ Σρουδλιγγστάουν ἦτο ἐκ τῶν μελῶν τῆς Λέσχης τῶν Ἐκκεντρικῶν. Ἀφ' οὗ ἐπὶ πολὺ ἐσκέφθη, ἀπηύθυνεν ἀναφορὰν πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτή-